

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.4. Sapientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

§. 4. *Sapientia:*

Quòd si resistis adhuc, en quartum amoris telum SAPIENTIAM, ùt cetera, incircumscriptam; imò, ùt cetera, circumscriptam loco, tempore, carne. Utrumque meditare.

Primùm ergò pone hominem vel Angelum, qualem Argum finxêre Poëtæ, totum oculum, semper insomnem; qui cuncta pervideat etiam absens, etiam in tenebris, pandat arcana, pangat futura. simul omnia comprehendat unâ facillimâque cogitatione; cui totus orbis unus sit locus, sagax, solers, artium omnium peritissimus, Aristotele subtilior, Platone diviniior, Demosthene facundior; scientiam omnium habeat unus, & unus sit, quod omnes. En umbra sapientiæ Dei. Me miserum! quid, quem, cui compono? hominem Deo, lucem tenebris, à quâ distet intervallo non longo proximus, sed infinito dissitus. Deus enim non est cognoscens; sed ipsamet ille cognitio, *lumen indeficiens*, actus purissimus, simplicissimus, minimè operosus, cui videre natura est, & insuper natura rerum omnium: cùm ideo tantùm sint, quia videntur ab artifice scientiâ, per quam ille futura

tura

tura ordinat, præsentia regit, præterita refert, historiæ simul & prophetiæ faber, vates vatum, mênſque mundi.

Jam verò ſi duplici titulo ſapientes placeant, meriti atque conſilii; ſi prævalent fortibus, qualis erit tibi Deus in hac ſapientiæ plenitudine tantâ? Quid ſi ſcias (ecce alterum meditando tibi) quid ſi, inquam, ſcias totam, quanta quanta eſt, impendi tibi, vigilare; etiam cùm dormis? ejuſdem miniſterio ſcientiæ *deducere velut ovem Joſeph,* à ſcopo in ſcopum, errore viarum, ac labyrintho vitæ, cujus ipſe ſit funis & finis? erit ne tibi poſtmodum de ſæculo timor, cui tantus in ſæculo tutor? Quid ſi ſcias eum uti venenis tuis, ut remediis ſuis? Vide quid dicam. Audisti quanto ſit ei peccatum horro- rori. Nihilominus indulgentiſſimas pater convertit malum in bonum, & miraculo non tam ſcientiæ quàm amoris, ab hoſte ſalutis repetit ſalutem. *Omnia, inquit Auguſtinus, cooperantur in bonum, etiam peccata.* Quid tu ad hæc? adhucne truncus & ſtipes? adhucne præfers pulchro deformem, regi ſervum, potenti inutilem, ſapienti ſtultum, benefico maleficum; dico Deo mundum dico te ipſum? Quid enim tibi melius aut

C

ſapient-

sapientius Deo? Quid tibi pejus aut stultius te ipso? heu me! penè dixi; quid pro te stultius sapientiâ Dei? O novam amoris divini syntaxin! VERBUM INFANS Verbum, oculum Dei, *totum anima, totum animi, totum sui.* Infans, *ultimam creaturarum, totum terra, totum carnis, totum tui.* Improbe amor, quid petis amplius? exinanivit semetipsum, imò transformavit semetipsum, & factus est, si fas est dicere, nova *chimæra Dei*, (*Clemens vocat hominem chimæram Dei*), quod erat & quod non erat, Argus & cæcus; Argus, ut omnes oculos aperiret in cælo tibi; cæcus, ut omnes oculos clauderet in cruce tibi, utraq; naturâ tuus. Quid deinde? Quid? audi verissimum epiphonema. Aut amans es, aut amens.

§. 5. *Justitia.*

Exhibui sapientem, do JUSTUM, do fidelem, do memorem promissi. Habet, habet libellum rationum, ubi Mardocheo suo scripta est merces; & quanta? & pro quantum? Si rem quæris; cælum est, quod datur: si tempus; Æternitas: si pretium, mica. *Da micam, inquit, & accipe cælum.* (*Chrysologus.*) quid dico micam? dic, ut latro, verbum: fac, ut Anna, votum; perorabis. Etiam *desiderium*